

Seas siempre su norte y su guia,
En él crezca la noble porfia,
Que en sus pechos engendra el amor.

Cuando ruja la fiera tormenta,
Negro el cielo, los astros sangrientos,
Ronco el mar, encontrados los vientos,
Ven ¡oh Padre! tu nave á salvar.
Con tu manto cobija tus hijos,
Dales fuerza, valor y consuelo;
Haz que logren tu triunfo en el cielo
Victoriosos por siempre cantar.

BERRITSUA.¹

Tristan estudiante	Diela abereai
Guztiz beartsua	Itz egin-arazten.
Buru andikoa zan,	Orra non bereala
Baña berritsua.	Dakien erregek
Aberastu nai zuen,	Zer abillidadea
Gutizi ona da,	Dadukan Tristanek.
Baldin bide onetik	Bere-berealaše
Aberasten bada.	Deitzen du Madrilla
Baña guchi dirade	Onen gizon jakintsun
Galdetzen dutenak	Guztizko abilla.
Bideak diran charrak	Errege asten zaio
Edo diran onak.	Potzurik esaten:
Asten da gure Tristan	¿Omen dakik astoai
Erriz-erri deitzen	Itz egin-arazten?

(1) Samaniego-ren ipuia euskerara itzulia.

Badiat bat echean	Nere asto maitea
Eta dek emea,	Nerekin itzketan.
Luzaro edan diat	Ez da, dio Tristanek,
Nik aren esnea.	Iztun famatsurik
Berari zor zioat	Asto ori itzketan
Nere osasuna,	Gainduko duenik.
Geroztik uste diat	Jill aren adiskide
Derala laguna.	Eta erritarra,
Orain aterako dek	Au aditu ta ezin
Kontua emendik	Idukirik farra,
Aren itza aditu	Asten zaio esanaz:
Naiko ote dedan nik.	Deabruz betea,
Tristanek dio: jauna,	¿Orrela engañañatu
Da ezagutua	Beak erregea?
Chit gogorra duela	Iges egintzak, Tristan,
Astoak burua.	Lasterka emendik,
Berorren mesedeak	Ostikoka ez badek
Amar urteetan	Egon nai zinzilik;
Astoa enzungo du	Zergatik azkeneko
Ederki itzketan.	Tristanen pagua
Gelara joan ondoren	Izango dek iltzea
Dator erregea	Emen urkatua.
Zakela bat eskuan	Jilcho, dio Tristanek,
Ontz-urrez betea,	Guztiz dek luzea
Eta ematen dio	Eskatu eta eman
Tristani, esanaz:	Diraten epea;
Kontentu izango nak	Amar urte oietan,
Tristan, ire lanaz,	Kontu epe oni,
Baldin ikusten badet	¿Ez gaituk ilko errege,
Amar urteetan	Astoa edo ni?